

Бірічева Я. В.

студентка магістратури 2 року навчання

ХНАУ ім. В. В. Докучаєва

Науковий керівник: д.т.н. Любимова Н. О.

ЛІКВІДАЦІЯ НАСЛІДКІВ АВАРІЙ НА ХІМІЧНОМУ ОСЕРЕДКУ ЗАРАЖЕННЯ

Сьогодні практично кожна людина щодня стикається з отруйними речовинами, не усвідомлюючи часом тієї небезпеки, яку вони представляють для його життя. І в побуті, і на вулиці, і на роботі людина ризикує отримати серйозне отруєння.

Внаслідок аварії на хімічно небезпечному об'єкті може статися порушення технологічних процесів у виробництві, пошкодження трубопроводів, ємностей, сховищ, транспортних засобів, які призводять до викиду аварійно хімічно небезпечних речовин (АХНР) в атмосферу у кількостях, які можуть викликати масове ураження людей, тварин, а також хімічне зараження води, ґрунту тощо [1].

Небезпечні хімічні речовини здійснюють нищівну силу на організм людини. У промисловості та сільському господарстві використовують десятки тисяч різних хімічних сполук. Загальний перелік вироблених і використовуваних хімічних сполук у країнах СНД включає близько 70 тис. найменувань, з яких приблизно 3,5 тис. отримали широке поширення.

Залежно від фізико-хімічних властивостей АХНР, умов їх зберігання і транспортування у разі аварій на хімічно небезпечних об'єктах можуть виникнути надзвичайні ситуації з хімічною обстановкою чотирьох типів.

Перший тип НС - розгерметизація (вибух) ємностей або технологічного обладнання, які містять газоподібні (під тиском), криогенні, перегріті скраплені АХНР. При цьому утворюється первинна газопарова або

аерозольна хмара з високою концентрацією АХНР, яка поширюється за вітром.

Другий тип НС - аварійні викиди або пролив скраплених отруйних газів (аміак, хлор тощо), перегрітих летючих токсичних рідин з температурою кипіння нижчу за температуру навколишнього середовища.

Третій тип НС - пролив у піддоння (обвалування) або на поверхню значної кількості скраплених або рідких АХНР з температурою кипіння нижчою або близькою до температури навколишнього середовища.

Четвертий тип НС - аварійний викид (проливання) значної кількості мало летючих АХНР рідких або твердих (несиметричний диметілгідразин, фенол, сірчаний вуглевод, діоксин, солі синильної кислоти) [2].

Локалізація і знезаражування джерел хімічного зараження має за мету заглушити або знизити до мінімально можливого рівня вплив шкідливих і небезпечних чинників, які становлять загрозу для життя і здоров'я людей, навколишнього середовища, а також ускладнюють ведення рятувальних та інших невідкладних робіт на аварійному об'єкті і в зоні хімічного зараження за його межами.

Локалізація і знезаражування джерел хімічного зараження може включати наступні основні операції:

- локалізацію протигазової фази первинних і вторинних хмар АХНР;
- знезаражування первинних і вторинних хмар АЗНР;
- локалізацію проливів АХНР;
- знезаражування (нейтралізацію) проливів АХНР
- інформаційні заходи і засоби: ЗМІ, Інтернет, фільми, які проводять з населенням за тематикою ліквідації наслідків аварій на хімічному осередку зараження[1].

Література:

1. Яремко З. М. Охорона праці: навч. посіб. / З. М. Яремко, С. В. Тимошук, О. І. Третяк, Р. М. Ковтун; за ред. проф. З. М. Яремка. - Львів: Видавничий центр ЛНУ імені Івана Франка, 2015.- 374 с.

2. Жидецький В. Ц. Основи охорони праці. Підручник / В. Ц. Жидецький. - Львів: УАД, 2016. - 336 с.

Бондарчук Л. Ф.

доцент кафедри туризму та цивільної безпеки, к.с/г.н.,

Луцький національний технічний університет

ДИСЦИПЛІНА «БЕЗПЕКА ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ» І КРЕДИТНО- МОДУЛЬНА СИСТЕМА

Навчально-виховний процес у вищих навчальних закладах є рушійною силою формування світогляду молодого людини. Стан, в якому перебуває людство, планета, а також людина, вимагає наявності у кожного почуття глибокої відповідальності за втручання в закони природи, розуміння процесів, що відбуваються в навколишньому світі, а також формування свідомого ставлення до власного життя, життя інших людей та гарантування його безпеки. Результатом засвоєння молодого людиною інтегрованих знань про людину, безпеку її життєдіяльності повинно стати “усвідомлення цілісності світу та власного місця індивіда в ньому” [8]. Головними проблемами, які стоять перед вищою школою нашої країни сьогодні, є [9]: - приведення системи підготовки фахівців у вищих навчальних закладах у відповідність до вимог Законодавства України “Про вищу освіту”; - реформування системи освіти, яке стимулює пошук нових підходів у підвищенні рівня підготовки висококваліфікованих майбутніх фахівців, конкурентноспроможних на сучасному ринку праці; - реалізація ідей